

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB22 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB22 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb22-txt-shoot-n90.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB22:90

#

Motiv til en Prædiken ell 4 Prædikener.

[a] Gjøres maaskee bedst til Skriftetaler, med stærk Benyttelse af Situationen i Skriftestolen: for Gud som Enkelt.

4 Linier, som jeg etsteds har læst hos Sriver; han kalder dem et Vers skjøndt de ikke rime, og fortæller at han har læst dem i [et] Huus skrevne over Døren ell. Deslige – saaledes gjorde man vel i gl. Dage, nu indskrænke vi os til i det Høieste at skrive lidt over Gravens Indgang, som jo dog den Afdøde ingen Brug kan have for, da det nu er bag efter.

1) Som Du troer, saa lever Du.^b

b Det er det gl. Socratiske: naar En siger, at han har forstaaet, at det og det er det Rette, og ikke gjør det, saa har han heller ikke forstaaet det. Det Latterlige med Forsikringer om at have en Overbeviisning, da Handling er den eneste tilforladelige Forsikkring. Det seer man let i endelige Forhold. Dersom en Pengemand vilde forsikre og maaskee i et henrivende Foredrag udvikle, at det i dette Øieblik var det eneste Rigtige at købe 3 pc Obligationer – og han saa selv købte 4 pc: mon det saa var hans Overbeviisning, at det var det Rigtige.

[c] 1) I Forhold til Omverdenen der er det nok med at Du siger, at Du troer Det og Det, vi kunne ikke saaledes kontrollere et Msk. Men her er Du for Gud; og Evighedens Dom vil blive: som Du har levet saa har Du troet; det hjælper ikke at sige: Herre Herre – Troen kjendes af Frugterne.

At det altsaa ikke er, som man mener, at Ens Tro staaer i et ligegyldigt Forhold til Ens Liv, at man kan troe Eet, og Ens Liv udtrykke noget Andet. Nei, om end Din Mund siger noget Andet: Det, Dit Liv udtrykker, det er Din Tro.

2) Som Du lever, saa dør Du.

[d] Skriftemaalets Situation har Lighed med Dødens: at være ganske ene – for Gud. 2) Vi fjerne saa meget som muligt Tanken om Døden, vi ville ikke forstyrres af den – og Xstd. vil just bringe os den saa nær som muligt. Tilstaae det: saaledes leve vi, vi forholde os til Xstd. ligesom Den, der sætter en Sum ind i et Begravelsesselskab, et Muligheds Forhold, og regne paa at blive Xstne i Døden – men som Du lever, saa dør Du.

Døden er jo ogsaa mulig i ethvert Øieblik – og den sildige Omvendelse mislig.

Det at døe er ikke noget for sig, men Productet af Ens Liv. Ikke Noget, der hænder En, men som hører med til Ens Liv.

3). Som Du døer, saa farer Du heden.

At det at døe altsaa ikke er at blive borte, forputte sig i Jorden o: D:

[e] 3) Altsaa Du er udødelig; uleilige Dig ikke med at tvivle derom, ei heller med at faae det beviist. Du er udødelig. Du farer heden – og Evigheden er ikke Skyggernes Land – men Klarhedens, Gjennemsigtighedens, hvor alt bliver aabenbart, holdt op for Lyset – og saaledes er Skriftemaalet det ogsaa, betænk Du vel; Du er ene for Gud og han er idel Klarhed, han boer i et Lys, som Ingen kan trænge ind til, men han er et Lys, som gennemtrænger Alt. O, benyt Øieblikket, til frivilligt at ville blive ganske aabenbar: bag efter er det for silde, naar Du i Evigheden tvinges til at blive ganske aabenbar.

4) Som Du farer heden, saa bliver Du.

Frygtelige Alvor! Altsaa saa er det afgjort og som det nu er, saa bliver det. Hvo har Styrke nok til at bære Trykket af denne Tanke! Blot en Forbryder dømmes paa Livs-Tid (altsaa kun for disse faae Aar, ikke for evigt): i det Øieblik Dommen forkyndes ham, næsten segner han. Og dog, forstaaer han det ikke ganske bogstaveligt; selv i det første Øieblik underskyder han den Forestilling, at i Tidens Løb er dog Benaadning mulig. Men i Evigheden er der intet Tidens Løb. Blot to Venner ell. to Elskende skilles ad, og sige til hinanden vi sees aldrig mere – det overvælder dem. Og dog forstaae de det ikke ganske bogstaveligt end ikke i første Øieblik. De underskyde den Forestilling: Fremtiden har mange Muligheder og i den Tid kan skee meget. Men i Evigheden skeer der Intet, Alt bliver som det er, og der er ingen Fremtid – og dog en evig Fremtid. Frygtelige Alvor.

#